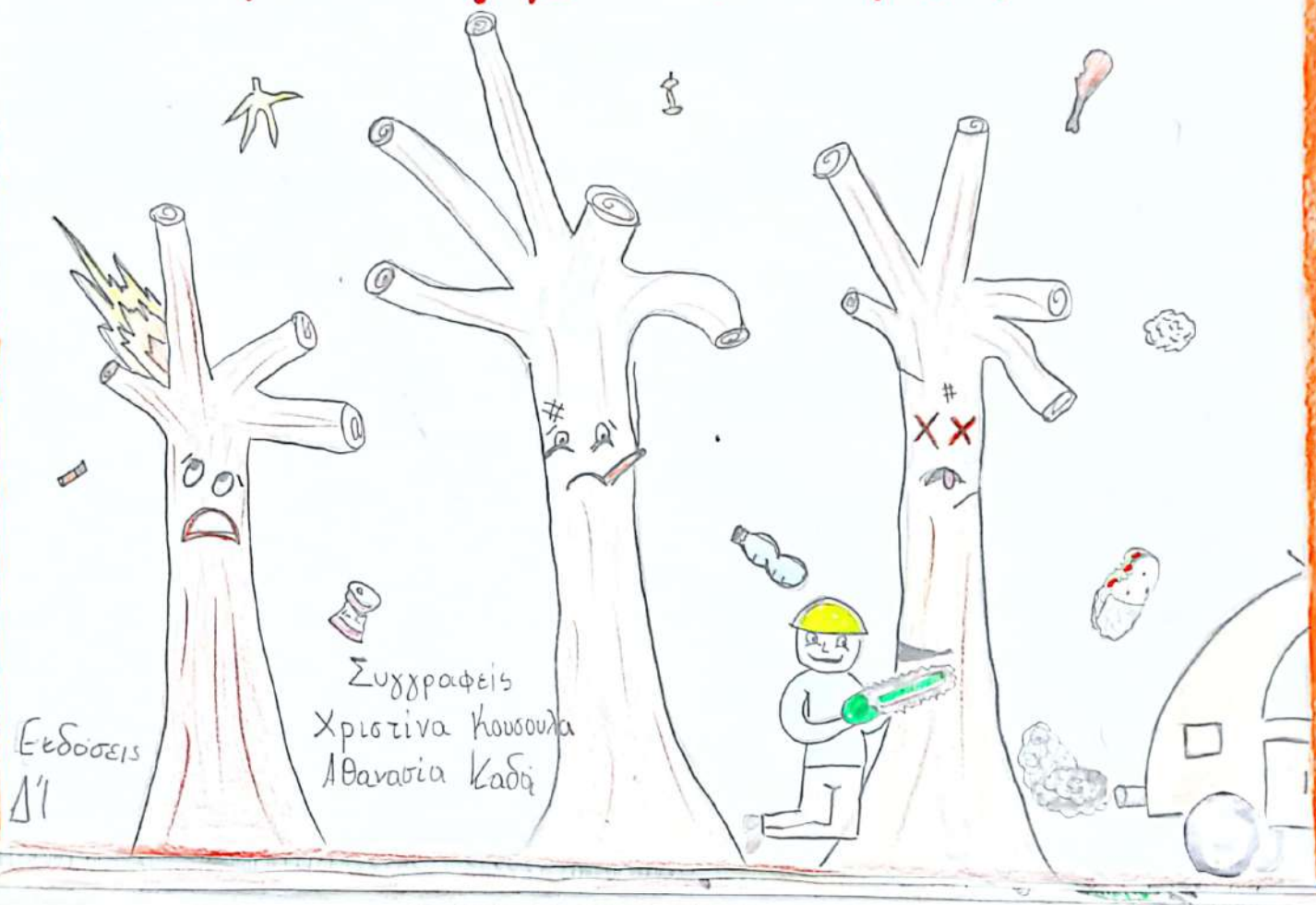

Το δάσος μας δίνει, εφείς το καταστρέφουμε!

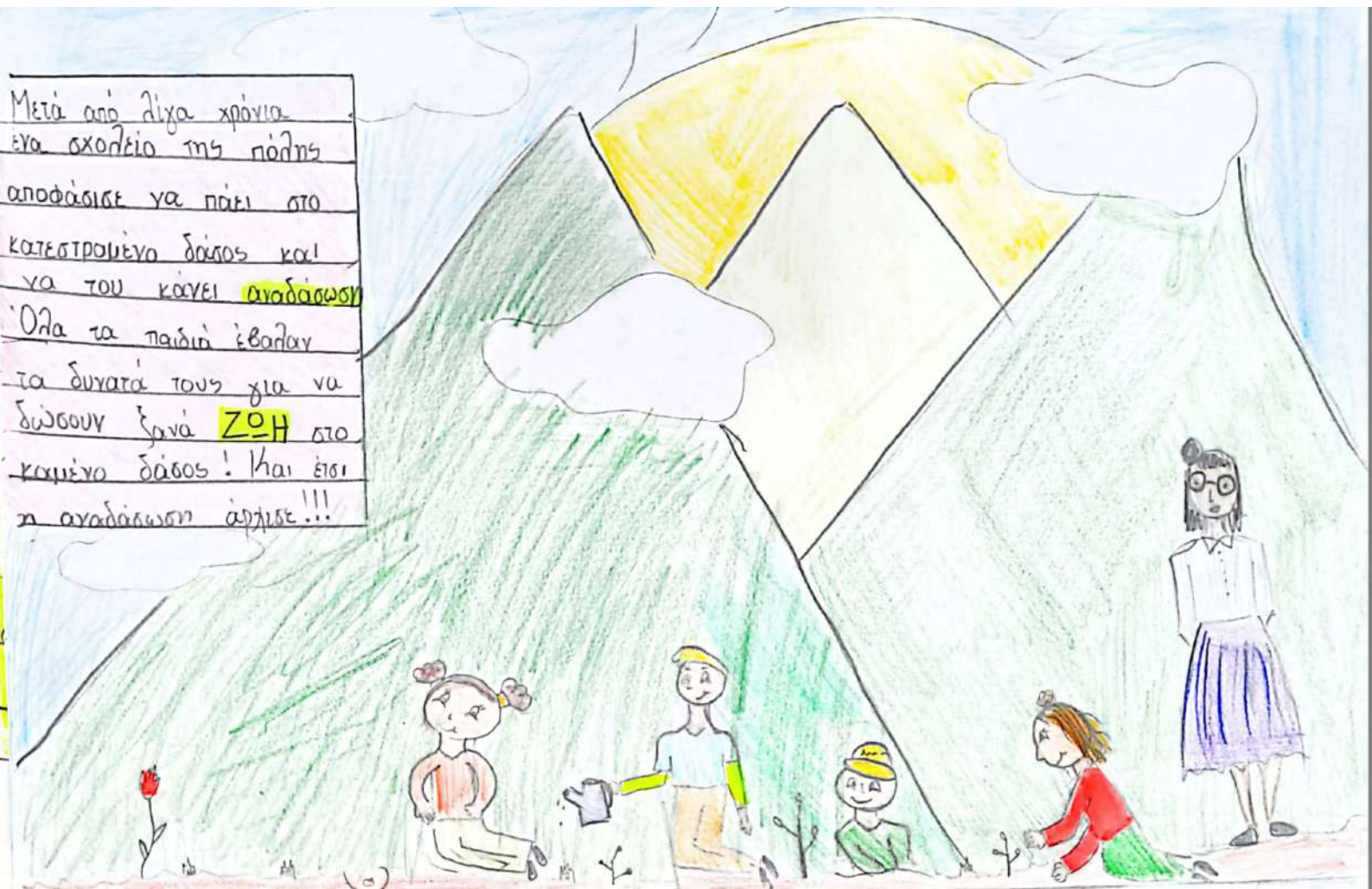

Μια φορά κι έναν καιρό
υπήρχε ένα ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ
δάσος. Οι άνθρωποι το
επιлюκέτησαν συχνά και
προσποθούσαν να το κρατή-
σουν ΖΟΝΤΑΝΟ. Κάποια
χρόνια αργότερα άνθρωποι από
άλλες χώρες και γοργίτες δε
σεβαστήκαν το δάσος και
το κατέστρεψαν με σκουπίδια
σα ζύια να γίνουν εις φιδίς τους.

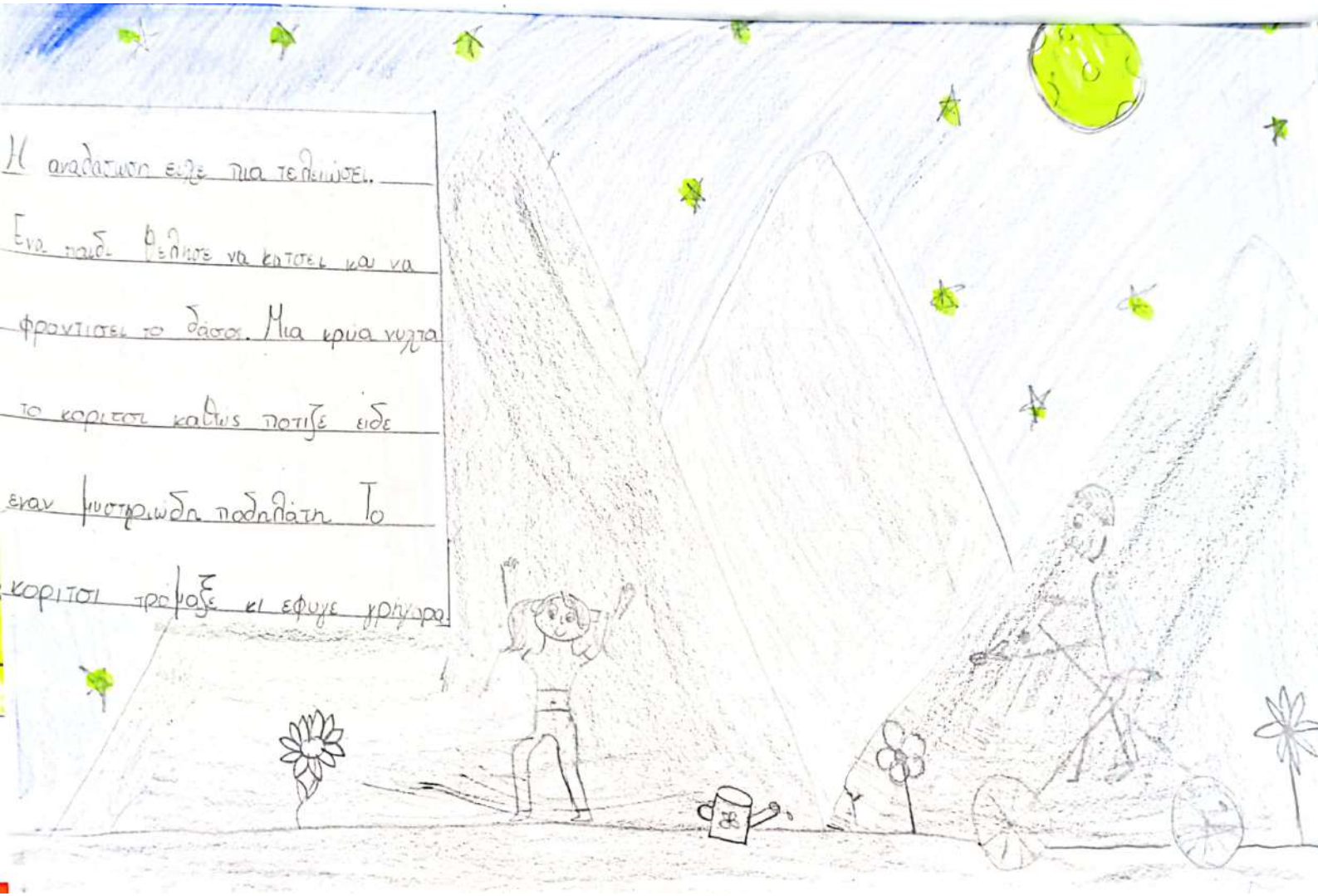
το δάσος μας διβελ, ειβελ το κατεστρεφουμε

Μετά από λίγα χρόνια
ένα σχολείο της πόλης
αποφάσισε να πάει στο
κατεστραμένο δάσος και
να του κάνει **αναδάσωση**
Όλα τα παιδιά έβαλαν
τα δυνατά τους για να
δώσουν ξανά **ΖΩΗ** στο
καμένο δάσος! Και έτσι
η αναδάσωση άρχισε!!!

Η αναταραχή είχε πια τελειώσει.
Ένα παιδί θέλησε να κητέλει και να
φροντίσει το δάσος. Μια κρύα νύχτα
το κορίτσι καθώς ποτιζε είδε
έναν μυστηριώδη ποδηλάτη. Το
κορίτσι τρόμαξε κι έφυγε γρήγορα.

Το κορίτσι βρήκε στην
απείρανμα για τον παράξενο
πυλωναίο. Μόλις έφτασε στο
έδαφος είδε τα πάντα κατε-
σπαράξενα. Ο μυστηριώδης παίχτης
άρχισε να εξαφανίζεται προς
τα βουνά!!!

Τότε ο αστυνομικός είδε
τι έγραφε η πέτρα
και σταγάρωσε κατευθείαν
προς ήταν. Πιχέ τρέχο-
ντος να του πιάσει.
Όταν τον έπιασε του
είπε ότι για πολλή ώρα
σε να κάνει κι αυτό
δεν δραφίτευαν και
έτσι έγινε!!! Δεν
ξαναπίστε τίποτα!!!

Ο αστυνομικός χαρτίε
πολύ όταν άκουσε ότι
ο **ΚΑΤΑΣ ΤΡΟΦΕΑΣ**
δε θα ξαναπειράξει τίποτα
και σπάνια για μεγάλη
επιτροφή και το
δάσος **ΑΝΑΙΕΝΝΗΘΗΚΕ**

ΤΕΛΟΣ

